

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				OSZTÁLYOZÁS			
				Tárgy		389.375	
Szerző: Király Pál		Cím: Hídpénz - a régi Erzsébet-hídon		Idő: "1903" / "1964"		Személy	
Forrás: Dunasejváros		1964. máj. 24.		Helyszám			
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)				

Hídpénz — a régi Erzsébet-hídon

Teljes pompájában áll az Erzsébet-híd és nincsen olyan pesti járókelő, aki néhány másodpercre ne állna meg, hogy szemügyre vegye a lenyűgöző acélóriást.

Az első Erzsébet-hídat, amely pontosan a hatodik hídjá volt Budapestnek, 1897-ben kezdték építeni és 6 esztendővel később 1903. október 11-én nyitották meg és adták át a közforgalomnak.

A századforduló elején, az új híd még merész műszaki megoldásnak számított, nemcsak hazánkban, hanem külföldön is. Egyetlen 290 méter hosszú ívvel hidalta át a Dunát, és ezért Európában a legnagyobb egynyílású lánchíd volt, amelynek legmagasabb pontja a folyó felett 18 méter.

Az Erzsébet-híd a későbbi esztendők során sokat foglalkoztatta az építőművészeket, a Főváros Tanácsát, mert a szakemberek véleménye szerint az Erzsébet-híd hídfőjének és a Petőfi tér rendezésének ügye nem volt lezárva. Mi volt itt az építési probléma? A híd

mellett lévő mélységbe süllyesztett, Petőfi téren lévő templom és a hídfő végleges képe maradjon-e? Egy hídepítő szakember azt állította, hogy „a gyönyörű Erzsébet-hídnak városrendezési szempontból, születési hibái vannak”. Ilyen hiba, hogy a híd nem vezették a Kossuth Lajos utca egyenes folytatásába.

Nagy vita alakult ki körül, hogy minden maradjon-e így, vagy feláldozzák-e a templomnak egy részét. Egyes tervezők a megoldást úgy képelték el, hogy a belvárosi templom hajóját lebontják és csupán a gótikus szentély rész maradjon fenn, mint nagyjértékű műemlék.

Ez a nagy vita 1929-ben folyt le, de végül is minden maradt a régiben, mert a templom lebontásának igen sok ellenzője volt.

1903. október 11-én az Erzsébet-híd megnyitásának napján sűrű, hideg eső verte a belvárosi utcákat. Elázott a nemzeti színű zászlókkal és tölgyfa lombokkal díszített diadalkapú, és a híd jobboldali feljáróján felállított „királyi”

sátor, amely bíbor függönyökkel, aranyozott tetővel, fehér oszlopokkal várta a „fenséges” vendégeit.

Balra a tribün, ahová csak erős rendőri kordonon át lehetett meghívóval bejutni, cilinderes, frakkos és selyemben, bársonyban pompázó hölgyek gyülekeztek.

Először a kormány tagjai gyülekeztek Khuen-Héderváry Károly miniszterelnökkel az élen, a miniszterek közül megjelent Láng Lajos, Lukács László, Wlassics Gyula, Gromon Dezső, Plosz Dezső és a t. Ház képviselő tagjai.

„Öfelsége” a király nem jött el az ünnepségre, helyette József főherceg jelent meg Klotild főhercegnővel. A főhercegi párt Klobucsár altábornagy kísérte.

Halmos János polgármester, Rudnay Béla főkapitány és Rejtő Sándor műszaki egyetemi tanár fogadták a „fenségeket”.

A korabeli sajtó megemlíti, hogy az ünnepség alatt az eső megállás nélkül zuhogott és Farkas János képviselőházi főterembiztosnak ju-

tott az a megtisztelő feladat, hogy ernyőt tarthatott a főhercegnő feje fölé.

A hídatató beszédet Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter tartotta. Ezután „cercle” következett, amelynek során a miniszter bemutatta a híd tervezőit, ezek közül Czékilius Aurél miniszteri tanácsossal és Szántó Albert műszaki tanácsossal a főherceg kezét rázotta.

Az egykori lap tudósítások feljegyzik a következő kis jelenetet:

A fogadás befejezése után a „főherceg” asszony a „főherceg” felé fordulva, így szólt: „hogyan megyünk most át a hídon?”

Erre a meglepő kérdésre senki sem tudott villámgyorsan válaszolni, mire a főhercegnő úgy gondolta, hogy leghelyesebb ha saját-magának válaszol: „Legjobb lenne kocsin...”

Igy is történt. Amikor azután öfenségeék átérttek a budai oldalra és elhajtottak, a köznép is birtokba vehette az új hídat. „A rendőrségnek nagy fáradságába került a tömeget a híd gyalogjárójára terelni, nehogy az úttesten valami szerencsétlenség történjék.” Ezen a napon mindenki ingyen mehetett át az új hídon, mert a hídpénz csak másnap lépett érvénybe.

Király Pál